

СЛОВО ЗА СВ. ПРОРОК ИЛИЯ

“. Страда ли зле някой между вас, нека се моли”

([Иак.5: 13](#))

Братя и сестри,

На много места в Св. Писание се говори за молитвата. Молитвата като начин на живот, не като кратковременна, краткотрайна случка. Наставлението на Св. Ап. Иаков - да се молим - е много близко ПО смисъл и съдържание на тези смисъл и съдържание, които ние влагаме във вярата си в Спасителя. Ние Му вярваме всеки ден. Не отстъпваме от тази си вяра. Или поне не би трябвало! Но ако се вгледаме вътре в нас си - ще видим един печален факт: че нито молитвата ни е дълговременна, нито вярата ни е такава, че да можем и планините да преместим. Обръщаме се към молитвата като към спасително средство, когато да поискаме нещо от Бог. Но не се обръщаме директно към Него при все да знаем, че Той ще ни чуе.

Св. пророк Илия, когото Църквата да се чества на 20 юли, дава за свидетелство самия себе си, като казва: *” Чуй ме, Господи ... Нека познаят днес (тия човеци), че Ти един си Бог у Израиля, и че аз съм Твой раб и извърших всичко ПО твое слово. “*(3.Царств.18: 36). Нима не е ясно, че Господ ще чуе Своя раб? Защо тогава е това “Чуй ме”? Нека, ПО светски казано, обърнем монетата и погледнем другата нейна страна. Ние искаме ли да чуем (себе си), когато в думи обличаме молитвата си, която отправяме към Господа? Дори и да желаем да чуем (себе си), вникваме ли в словата си? ? Разгадаваме ли техния смисъл ... Или по думите Господни: *” Лекарю, изцери се сам. ”* ([Лук.4: 23](#)) се опитваме себе си да залъжем: ходих на служба, помолих се, сега да чакам резултатите. Няма съмнение, че Господ ме е чул. Та нали Му се помолих!

Точно тук е спънката.

Ние не пренасяме (себе си) в жертва, достойна Господу, а се притесняваме свещта, която сме запалили дали ще изгори докрай върху свещника ! Когато восъкът се наклони ... го изправяме с някаква отчаяна решителност. Точно това, което е необходимо да направим със себе си, с това, което е вътре в нас, него да изменим, а не света, който ни заобикаля. Когато нещо ни удари, и още повече, когато след удара ни събори - да се изправим, да се наместим, защото знаем, че този момент на падение не е нито първи , нито последен в живота ни. Тогава, най-вече, да си спомним думите на апостола: *” . Страда ли зле някой между вас, нека се моли ”* ([Иак.5: 13](#)). *” И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния, и Господ ще го дигне; . и ако грехове е сторил, ще му се простят “*([Иак.5: 15](#)). На него самият, помолилият се, почти еднолично. Почти. Защото човек, особено в молитвата си, никога не е сам.

Нищо, че понякога не го осъзнава ... А плодовете на молитвата са точно тези малки наглед видими дарове , които изправят същността и живота. Когато Св. пророк Илия " Се помоли да няма дъжд: и не валия дъжд на земята три години и шест месеца . . И пак се помоли: и небето даде дъжд, и земята произведе своя плод " ([Иак.5: 17-18](#)), той - Св. пророк Илия - засвидетелства пред народа и че молитвата му е усърдна , и че Господ го е чул. А повече от това ... не може и да се иска!

Братя и сестри,

Името Илия значи крепост Господня! Сдание непоклатимо, неразрушимо. Каквато е истинската вяра - крепост. В която крепост намираме най-сигурен подслон. Такъв, какъвто само Господ Бог Иисус Христос може да даде на онзи , който вярва в Него. И още ПО-право - който не само има вяра в Спасителя, но който пази Неговите заповеди и ги изпълнява. И дори не след време, а още сега опазилият Господните заповеди ще зърне чудеса в себе си . Ще разбере, че " . Голяма сила има усърдната молитва на праведника " ([Иак.5: 16](#)). Тъй ще се стреми още ПО-силно да възлюби Господа и ближния си.

И когато това се случи, дори да изпадне в униние, в безизходица в сърцето му като че сами ще изникнат като добър плод думите на Ап . Иаков: "И пак се помоли:. И небето даде дъжд, и земята произведе своя плод" ([Иак.5: 18](#)). Но не някъде в неслучилото се бъдеще, а сега. Всичко това се случва вътре - сам човекът ще е земята, вярата му - дъжда, а плодът, израсъл подир дъжда - ще бъде безкръвната жертва: изпълнението на заповедите Господни. Амин!

Автор: Христо Димитров

[Източник: http://www.bogonosci.bg /](http://www.bogonosci.bg/)